

Ordføreren (Rasmus Hansen): Hvis det ærede medlem hr. Aksel Larsen skulle være i tvivl om, og jeg synes hans afbrydelser kunne tyde derpå, at det, jeg her siger, er rigtigt, så beder jeg ham om at give sig tid til at studere de aktstykker, der nu foreligger for offentligheden derom. Jeg beder ham endvidere læse det bind erindringer, der er offentliggjort af en af de mænd, som har mest kendskab til hele den udvikling, nemlig den tidligere finske udenrigsminister Tanner. Men hvis det ærede medlem hr. Alfred Jensen gerne vil have mig til at tilføje den indrømmelse, at Münchenpolitikken var et fejlgreb, skal jeg gerne imødekomme ham i så henseende.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen fremsatte endvidere, da han talte i eftermiddags, den bemærkning til mig, at jeg havde påstået, at Sovjetunionen ville starte en ny krig. Nej, jeg er ikke letsindig med mine påstande. Letsindighed med påstande overlader jeg til det ærede medlem. Jeg har derfor naturligvis ikke fremsat den påstand, som det ærede medlem ville tillægge mig. Det er ikke min opgave at provokere i dag eller ved nogen anden lejlighed. Både jeg selv og det parti, hvis ordfører jeg er i dag, er kun interesseret i ordninger og fremgangsmåder, hvorved freden kan bevares. Som led i disse bestræbelser har jeg peget på årsagerne til den rådende frygt i Vesteuropa og i De Forenede Stater, den frygt, som nu foranlediger rustninger. Jeg har gjort det i håb om, at jeg derved kan medvirke til, at årsagerne til frygten kan blive fjernet, og det ærede medlem bør, hvis han vil gøre en god gerning overfor dette lands befolkning, handle på nøjagtig den samme måde, for, som jeg tidligere har fremhævet, både Danmark, Europa som helhed og Sovjetunionen kan være nogenlunde sikre på at blive fuldstændig ødelagt, hvis en ny verdenskrig udbræder. Derfor burde kommunistiske medlemmer her i salen og andre, som synger med på den samme vise, som de nu har fundet det hensigtsmæssigt at kvæde igennem længere tid, besinde sig på, at den politiske vej, de nu er inde på, aldrig kan føre til noget, som er til gavn for europæiske befolkninger. Den kan kun føre til ødelæggelser af den hyggeligste art, til forringelse af levestandarden for de europæiske befolkninger og andre verdensdeles befolkninger, og hvis de herrer vil præsentere dette som socialistisk politik, som fremskridtsvenlig politik, skal de i hvert fald have lov til at være ene derom, og så skal de ikke være i tvivl om, at vi gennemskuer, hvad der er sandheden om denne politik.

Johs. Christiansen: Jeg skal ikke gå dybere ind på de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Rasmus Hansen nu fremkom med, men der er et enkelt spørgsmål, som jeg lige vil gøre en bemærkning om. Den ærede ordfører spurgte, hvad vi, det radikale venstre, har at sætte i stedet for Atlantpagten. Hertil vil jeg for det første gerne bemærke, at vi jo ikke er i stand til at stille noget andet i stedet. Det har det ærede medlem og det flertal, som han tilhører i denne sag, draget omsorg for i alt fald i de 18 år, 10 måneder og 2 dage fremover for at tage det helt nøjagtigt, som der nu er tilbage af pagtens løbetid. Iøvrigt har jeg jo i eftermiddags, forekommer det mig, givet en tilstrækkelig besvarelse af det spørgsmål, som det ærede medlem nu stiller mig. Vi har i vor stilling til FN indtaget samme standpunkt som Sverige. Vi har taget samme standpunkt som Schweiz og andre lande, der er medlemmer af FN, ... (*Kristen Amby:* Schweiz er ikke medlem af FN!) ... men ikke af Atlantpagten. Men som sagt, jeg mener, at det, jeg sagde i eftermiddags, må være et tilstrækkeligt klart svar på det spørgsmål, som blev stillet mig.

Så har jeg til det ærede medlem blot lige en enkelt bemærkning endnu. Han spurgte mig, hvorfor det radikale venstre ikke tidligere havde protesteret mod bevæbningen af østtyskerne. Det spørgsmål forekommer mig at være en lille smule ejendommeligt, desformedelst det spørgsmål jo ikke har været til afgørelse i det danske folketing. Der har ikke her foreligget noget forslag til beslutning om at inddrage østtyske enheder i noget som helst af, hvad vi har med at gøre, eller af, hvad Atlantpagtstaterne har med at gøre. Det spørgsmål kan man vist nok roligt lade ligge.

Der er af de ærede flertalsordførere ikke fremført argumenter eller synspunkter, der giver mig anledning til at gøre mange bemærkninger ud over, hvad jeg allerede tidligere på dagen har beskæftiget mig med. Jeg vil ikke ret gerne være med til at trække denne debat længere ud, end det er højst nødvendigt. Det har i det fra flertalspartierne sidst fremførte været en gennemgående betragtning, at ingen med rette kan kræve større klarhed end den, der er givet udtryk for i flertalsbetænkningen. Der overfor skal jeg da indskrænke mig til at fastholde, at klarhed ikke er tilvejebragt med hensyn til størrelsen af de troppekontingenter. Danmark kan komme til at afgive til fællesforsvaret, end ikke et jugement herover har flertallet kunnet